

Wniosek.

Przy sposobności omawiania warunków traktatów handlowych rząd rumuński robi usilne starania o zniesienie zakazu importowania bydła i nierogaczyny, jakoteż mięsa w granice monarchii austriackiej, jak niemniej o zaprowadzenie ułatwień przy transporcie bydła i mięsa transito do cesarstwa niemieckiego.

Zadośćuczynienie tym żądaniom rządu rumuńskiego naraziłoby hodowlę bydła i nierogaczyny w całej monarchii, a w pierwszym rzędzie w Galicyi na nieobliczalne straty.

Wiadomo bowiem, że tak w Rumunii, jak i w innych bałkańskich państwach urządzenia weterynaryjne są nader niedostateczne i nie dają żadnej gwarancyi przeciwko zawleczeniu zarazy, a państwa te mając granice otwarte dla bydła rosyjskiego, naraziłyby nas niewątpliwie na zawleczenie chorób tam między inwentarzem żywym panujących, a to u bydła rogatego księgosuszu i zarazy płucnej, a u nierogaczyny pomoru.

Wieloletnie starania obydwóch naszych Towarzystw gospodarskich o podniesienie hodowli bydła i nierogaczyny w kraju, znaczne subwencye pieniężne, jakimi tak Rząd, jak i kraj usiłowania te popierały, poszłyby na marne, a wszelkie wysiłki, jakie oba Towarzystwa czynią, by w myśl życzeń Ministerstwa rolnictwa zachęcać hodowców do powiększenia ilości tak bydła, jakoteż nierogaczyny w celu zadośćuczynienia wzmagającym się potrzebom mięsa w większych miastach Monarchii, nie mogłyby odnieść żadnego skutku, bo hodowcy pod groźą zawleczenia przez importowane bydło lub mięso zarazy, nie tylko nie staraliby się o liczebne powiększenie stanu hodowlanego materiału, ale zniewoleniby byli do zredukowania go do nieodzownej dla potrzeb rolnictwa ilości.

Tym sposobem mniemanie, jakoby otwarcie granicy przyczynićby się miało do potania mięsa, okazałoby się złudnem, bo nigdy import nie mógłby pokryć strat, jakie nieunikniona za nim idąca w całym państwie redukcya materiału hodowlanego spowodzićby musiała.

W myśl tych wywodów niżej podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by nie dopuścił do otwarcia granicy rumuńskiej tak dla importu żywego bydła i nierogaczyny, jakoteż i biego mięsa, oraz by nie zezwolił na przewóz transito tak bydła, jak i mięsa do cesarstwa niemieckiego inaczej jak tylko w wagonach plombowanych i przy zachowaniu najdalej idących ostrożności.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Brykczyński w. r.

Stadnicki, Krański Władysław, Rozwadowski, Mieczysław Urbański, Męciński, Wincenty Krański, Kozłowski, Bał Białokórski, Niezabitowski, Struszkiewicz, Bojko, Filip Włodek, Zdzisław Skrzyński, Leszek Cieński, Czarkonki-Golejewski, Bobrzyński, Wisniewski, Laskowski, Wincenty Gnoiński, Sala, Moysa, Zdzisław Włodek. Schnell, Kramarczyk, Szwed, Potczek, Krzysztofowicz, Skołyżenski Paygert, Torosiewicz, Piniński, Kazimierz Badeni, Barabasz, Staruch, Oleśnicki, Lityński, Jan Urbański, Malewski.

